

מ"ת 32750/05/21 - מדינת ישראל נגד קאסם חלאילה, עלי חלאילה

בית משפט השלום בחיפה

מ"ת 32750-05-21 מדינת ישראל נ' ח'לאילה(עציר) ואח'
תיק חיצוני: פמ"ח 2136/21

בפני	כבוד השופט זיו אריאלי
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	1. קאסם חלאילה 2. עלי חלאילה (עציר)

החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר במסגרתה עותרים המשיבים להורות על ביטול תנאי מעצר הבית בו הם שוהים, וכן על ביטול צו עיכוב יציאה מן הארץ שניתן בעניינם.

אזכיר כי המשיבים עומדים לדין באשמת התפרעות, וכן ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות.

ביום 11.1.22 הודו המשיבים בעבירות שיוחסו להם בכתב האישום, והורשעו. לבקשת המשיבים, הם הופנו לקבלת תסקיר שירות מבחן, טרם שמיעת הטענות לעונש. לעת הזו (ולאחר שהתקבלה בקשת דחייה מאת שירות המבחן) - קבוע דיון לשמיעת טענות לעונש ליום 19.7.22.

אשר לתנאים המגבילים בהם שוהים המשיבים - מלכתחילה שהו הנאשמים במעצר מאחורי סורג וברית, למעלה מחודש ימים. החל מחודש 6/21 שוחררו המשיבים בתנאי מעצר בית מלא תוך הרחקתם מסביבת מגוריהם. בהמשך התאפשר לכל אחד מהמשיבים לחזור למעצר בית בביתם. ביום 17.11.21 נעתרתי לבקשת המשיב 1 לצאת ממקום מעצר הבית לצורכי עבודה, בימים א'-ה' בין השעות 06:00-18:00, וביום ו' בין השעות 06:00-14:00. ואילו המשיב 2 שוהה בתנאי מעצר בית (הכוללים שני חלונות התאוררות מדי יום).

בבקשה נטען כי המשיבים שוהים בתנאים מגבילים מזה זמן ניכר. כי לא נרשמו לחובתם הפרות של התנאים המגבילים. נטען כי מדובר במשיבים צעירים, המנהלים אורח חיים נורמטיבי. המשיב 1 צפוי להתחתן, ולשם כך הוא מבקש לצאת לסיידורים שונים. המשיב 2 מעוניין להשלים בחינות בגרות על מנת להירשם ללימודים על תכנוניים.

המבקשת מתנגדת לבקשה. לטענתה, לאחר שהורשעו המשיבים, הרי שחזקת החפות אינה עומדת עוד למשיבים, ואין מקום להקלות נוספות. ככל שקיים צורך נקודתי המצדיק יציאה מן הבית, באפשרות המשיבים לפנות בבקשה מתאימה.

עמוד 1

לאחר שעיינתי בבקשה ושמעתי את טענות הצדדים, נחה דעתי כי דין הבקשה להתקבל באופן חלקי בלבד.

אזכיר כי ככלל, ההנחה המובנית בכל חלופת מעצר (ובוודאי אלו אשר נקבע בהסכמת נאשמים או לבקשתם) - כי התנאים המגבילים ימשיכו ויחולו במהלך כל תקופת המשפט. וכי כל עוד מתמשך המשפט התמשכות סבירה - לא תקום עילה לשינוי תנאי החלופה [השווה למשל בש"פ 6772/05 פלוני נ' מדינת ישראל (11.8.05)]; בש"פ 2254/08 ברקו נ' מדינת ישראל (19.3.08)]. בבש"פ 2016/05 חודיארוב נ' מדינת ישראל (31.3.05) נקבע כי:

"אין הצדקה עניינית לסטות מחלופת מעצר שהוטלה, אך מן הטעם שנאשם מתכנן להשתלב בלימוד או עבודה במהלך משפטו, גם אם הדבר עשוי להועיל להליך שיקומו. נקודת המוצא היא כי הסדר חלופת המעצר כפי שנקבע במקורו - הוא זה אשר יהיה תקף עד לתום המשפט, ואין לסטות ממנו אלא בנסיבות מיוחדות ומטעם מיוחד המצדיק שינוי ההחלטה".

הדברים נכונים וישימים, בשינויים המחוייבים, גם בעניינים של המשיבים שבפני.

בצדק ציינה המבקשת כי המשיבים הודו בעובדות כתב האישום (ללא תיקון כלשהו) ועל כן חזקת החפות אינה עומדת עוד לזכותם. העובדה כי המשיבים **הורשעו בדין** אינה נסיבה הגוררת - ודאי לא באופן אוטמטי - הקלה בתנאים המגבילים, לא כל שכן ביטולם המוחלט.

סבורני, כי העילה היחידה המצדיקה הקלה בתנאים המגבילים - הינה חלוף הזמן. בעניין זה יש לזכור כי המשיבים משוחררים בתנאים מגבילים מזה תקופה ממושכת. המשיב 2 שוהה בתנאי מעצר בית כמעט מלא מאז חודש 6/21. ואילו המשיב 2 שוהה בתנאי מעצר בית המאפשרים יציאה לעבודה בלבד. משפטם של השניים צפוי להתארך לכל הפחות עד יום 19.7.22, אז צפויים להישמע טיעוני הצדדים לעונש. בהינתן התמשכות ההליכים הצפויה, ובשים לב לכך שמדובר בנאשמים צעירים, נורמטיביים, אשר לא נרשמו בעניינם הפרות כלשהן של התנאים המגבילים - אני סבור כי הגיעה העת להקלה בתנאים המגבילים, כך שמעצר הבית יצומצם לשעות הלילה בלבד.

אין לטעמי כל הצדקה לביטול צו איסור היציאה מן הארץ. ודאי לא לאחר הרשעתם של השניים בדין. בהקשר זה ר' למשל ע"פ 338/17 שטרם נ' מדינת ישראל (15.3.17), שם נקבע כי:

"בית משפט זה עמד לא אחת על כך שיציאתו את הארץ של מי שהורשע בדין תאפשר רק במצבים "חריגים ומיוחדים" שבהם נמצא צורך "אישי-אנושי" מיוחד... מדובר בעניינים דחופים ביותר, בעיקר בנושאים רפואיים... כפי שכבר הובהר, הטעמים התומכים בהגבלת היציאה מן הארץ בשלב זה אינם נוגעים רק לחשש מפני הימלטות אלא גם לאמון הבסיסי בהליך הפלילי, שבו יש להכרעת דין מרשיעה משמעות מעשית וערכית".

בכל הכבוד - תכנון פוטנציאלי של חופשה בחו"ל לאחר נישואי המשיב 1 - אינה עולה כדי מקרה מיוחד וחריג המצדיק ביטול צו עיכוב היציאה מן הארץ.

סוף דבר, הבקשה מתקבלת באופן חלקי בלבד.

אני מאפשר לכל אחד מהמשיבים לצאת ממקום מעצר הבית, ללא צורך בליווי מפקח, בכל יום בין השעות 06:00 ועד השעה 21:30. למען הסר ספק מובהר כי בכל יום בשעה 21:30 ישהה כל אחד מהמשיבים במקום מעצר הבית שנקבע בעניינו בהחלטה קודמת, בליווי מפקח, וזאת על לשעה 06:00 בבוקר המחרת.

יתר התנאים המגבילים שנקבעו בעניינם של המשיבים (לרבות הפקדת ערבויות וצו איסור יציאה מן הארץ) - ימשיכו ויחולו עד תום משפטם של המשיבים.

המזכירות תעביר את העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ג אדר א' תשפ"ב, 24 פברואר 2022, בהעדר הצדדים.